

κατομύριον εἰς ἀποκόμισιν τοῦ βορβορίου καὶ τῶν χιόνων, καὶ 450,000 φράγκων εἰς τὴν κατάρβειν τῶν ὁδῶν. Προστιθεμένων δὲ μικρῶν τινῶν ἐτι δαπανῶν, τὸ ὅλον τῆς δαπάνης τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Παρισίων συμποσοῦται εἰς πέντε ἑκατομύρια φράγκων κατ' ἔτος. Οὐδεις δὲ βεβαίως θὰ εἶπῃ ὅτι τὰ πέντε ταῦτα ἑκατομύρια εἶνε παρὰ πολλὰ ἀναλόγως τοῦ δι' αὐτῶν ἐπερχομένου καλοῦ. *Φ

ΚΑΛΩΠΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Διὰ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ τὴν μισθοδοσίαν 20 ἑδοκαθαριστῶν εἶνε ὁρισμένον τὸ ποσὸν δρ. 10,800, διὰ τὸ κατάρβημα δ' ἐν γένει τῶν ὁδῶν τὸ ποσὸν δρ. 11,500.

* *

Ἐν Ἀθήναις καταλληλοτέρα ὥρα διὰ τὸ σάββατον τῶν ὁδῶν θεωρεῖται ὅτε οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐξέρχονται εἰς περίπατον. Ἡ μεταφορὰ τῶν ἀκαθαριστῶν τῶν οἰκιῶν ἐκτελεῖσαι διὰ κάρρου, οὗ τὴν διάβασιν ἀναγγέλλει ὁ παραγωγεὺς διὰ τοῦ κλασικοῦ τοῦ κουδουνίου. Ὁ ἑδοκαθαριστὴς τῶν Ἀθηνῶν ἐνέπνευσεν εἰς τὸν κ. Γεώργιον Παράσχον τὸ ἐπόμενον χάριεν ποιημάτων :

Πρὶν ὃ πετεινὸς λαλήσῃ καὶ χαράξῃ 'ς τὸ βουνό,
σὰ γοργὸ χελιδονάκι μὲ τὸν ζέφυρο ξυπνῶ
κι' ἂν ψιλὴ ψιλὴ βροχοῦλα μοῦ δροσίξῃ τὰ μαλλιά,
εὐλογῶ μὲ χαμογέλοιο τὸν Θεὸν καὶ τὴ δουλείά.

Μ' ἔνα μου μικρὸ τραγοῦδι κῆπου κῆπου θλιβερό,
'ς τὰς αὐλαῖς τοῦ κόσμου τρέχω 'σάν τ' ἀκούμητα νερό
κι' ὅπου διῶ μικρὸ σκουπίδι καθαρῶ τὴν αὐλή,
καὶ λαμποκοποῦν οἱ δρόμοι κι' ὅλα φαίνονται γυαλί.

Ἄν ἐμπρός μου καμμιὰ τύχη νοστιμοῦλα νὰ περνᾷ
μ' ἀνασκουμπωμένο χέρι μὲ δυὸ μάτια καστανά,
«Καλὲ 'ς τὸ νερό, τὴν λέγω μοναχὴ τόσο 'νωρίς ;
«Σιγανά, μικρὴ μου πάππια, τὸ σταμνὶ σου νὰ χαρῆς ;»

Εἶναι μιά, ποῦ σάν τὴν νοιώσω πρὸς τὴν θύρα, τὴν αὐλή,
τίγκι, τίγκι! τὸ πτωχὸ μου κουδουνάκι τὴν λαλεῖ,
καὶ μὲ κίνιστρο σὲ χέρι καταθαίνει παχουλό,
'ς τ' ἀμαξάκι μου τ' ἀδειάζω καὶ τὸ κίνιστρο φιλιῶ.

Ἄν κανέναν Ἀδωνίαν μὲ ἀπαντήσω τὴν αὐγὴ,
ἀπὸ μιᾶς γνωστῆς Νεραΐδας μὲ προσφύλαξι νὰ βγῆ,
τὴν δουλίτσα μου κυττάζω, πέρα βρέχει! σιωπῶ,
καὶ τοῦ Καραμπέλλου ψάλλω τὸν χαρούμενο σκοπὸ.

Προχθὲς ἔνα γραμματάκι, ὅλο μύσχος καὶ φιλιὰ,
ἀπὸ μιᾶς γαλανομάτας μ' ἔτυχε τὴν τραχηλιά
«Τὰ βρεθήκια μου! τὴν εἶπα κι' οἱ γλυκοὶ τῆς ὀφθαλμοὶ
ἔσκυψαν μὲ χαμογέλοιο κι' ἔλαβα τὴν πληρωμή.

Ἦ τὰ σκουπίδια τ' ἀμαξιοῦ μου ἀπαντῶ καμμιὰ φορὰ
ἕνα τρίκωχο πεσμένο, ποῦ τοῦ λείπουν τὰ φτερά
μιά ἐπιγραφή μεγάλη, ἕνα τίτλον ὀψηλό,
καὶ μ' αὐτοῦς ὅπου λατρεύουν τὰ σκοῦπίδι ἀμου γελῶ.

Πρὶν ὃ πετεινὸς λαλήσῃ καὶ χαράξῃ 'ς τὸ βουνό,
σὰ γοργὸ χελιδονάκι μὲ τὸν ζέφυρο ξυπνῶ
κι' ἂν ψιλὴ ψιλὴ βροχοῦλα μοῦ δροσίξῃ τὰ μαλλιά,
εὐλογῶ μὲ χαμογέλοιο τὸν Θεὸ καὶ τὴ δουλείά.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ παραίτησις τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου Ἰσμαὴλ πασᾶ, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ δημοσιευθῶσι διάφορα ἀνέκδοτα περὶ τῆς ἰδιαζούσης ἐλευθεριότητος ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς σπατάλης τῶν διαδόχων τοῦ διασήμευ Μεχμέτ Ἀλῆ. Ἄξια περιεργίας εἶνε τὰ θυλούμενα περὶ τοῦ παρομιώδους καταστάντος Σαῖδ πασᾶ τοῦ προκατόχου τοῦ Ἰσμαὴλ. Ὁ Σαῖδ πασᾶς ἦτο τέταρτος υἱὸς τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, ἐκυβέρνησε δὲ τὴν Αἴγυπτον κάλλιον τῶν ἄλλων, κατορθώσας νὰ τύχῃ καὶ τῆς εὐνοίας τῆς Εὐρώπης. Οὗτος δὲ εἶνε ὁ μετὰ πολλοὺς δισταγμοὺς ἀποφασίσας νὰ διευκολύνῃ τὴν τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ. Ἄλλ' οὐχ ἦττον παρὰ πάντων ἀνομολογεῖται ὅτι αὐτὸς πρῶτος εἰσήγαγεν εἰς τὸ κράτος τὴν κατασπάθεισιν τῶν χρημάτων καὶ τὰς ἀνοήτους δαπάνας. Αὐτὸς διεκόμενε δι' εὐρωπαϊκῶν ἐπίπλων τὰ ἀνάκτορα τοῦ Καῖρου καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ οἱ Παρίσιοι δὲν δύναται ἔτι νὰ λησμονήσῃσι τὴν πολυτέλειαν τῶν ἐπίπλων καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ λαμπρότητα τῶν κατόπτρων ἅτινα ἐξετίθεντο εἰς κοινὴν θέαν πρὶν ἢ ἀποσταλῶσιν εἰς Αἴγυπτον, οὐχ ἦττον δὲ καὶ τὰς πολυποικίλους καὶ πολυδαπάνους ἐσθῆτας, ἅς αἱ πρῶται τῶν Παρισίων ῥάπτριαι ἀπέστελλον σωρηδὸν εἰς τὰ χαρέμια τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος. Ἡ ἐπὶ Ἰσμαὴλ δ' ἐπ' ἐσχάτων συντελεσθεῖσα καταστροφή τῆς Αἰγύπτου εἶχεν ἤδη ἀφανῶς ἀρχίσει ἡγεμονεύοντος τοῦ Σαῖδ. Βιβλίον ὅλον θὰ ἠδύνατό τις νὰ γεμίσει διηγούμενος τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ Χεδιβοῦ τούτου, ὅστις ἴσας εἶχεν ἀρετὰς καὶ κακίας καὶ κατέθελε διὰ τῆς εὐφύιας αὐτοῦ ὅσον ἐξέπληττε καὶ κατετάραττε τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἀλλόκοτον τῶν τρόπων του.

Ἀμνηχνῶν ποτε πῶς νὰ ἀνταμείψῃ μηδαινὴν ὑπηρεσίαν ὑψηλοῦ τοῦ τινος τῶ παρεχώρησε τὸ μονοπώλιον τῆς προμηθείας τοῦ βουτύρου πρὸς χρῆσιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐπὶ ἕν ἔτος. Ὁ νεοχειροτόνητος προμηθευτὴς ἐξελθὼν τῶν ἀνακτόρων ἐπώλησε τὸ δικαίωμα του κερδήσας 1,500,000 φράγκων.

Ἄλλοτε δὲ ἐπιθυμήσας κηπὸν τινα κείμενον παρὰ τὰς πύλας τοῦ Καῖρου, προσεκάλεσε τὸν κτήτορα, ὅστις ἦτο καὶ ὑπάλληλος καὶ τὸν ἠρώτησε.

— Πόσον ἡγόρασες τὸν κηπὸν σου ;

— Ἐν ἑκατομύριον, Ὑψηλότητε, ἀπεκρίνατο ὁ ὑπάλληλος αὐξήσας κατὰ τὰ δύο τρίτα τὴν ἀληθῆ τὸν κηπὸν ἀξίαν.

— Ἐχει καλῶς, εἶπεν ὁ Χεδιβὸς, τὸν ἀγοράζω.

Καὶ ἐμέτρησε παραχοῖμα τὸ ἑκατομύριον. Ἄλλ' ὁ ὑπάλληλος, οὗτος εἶχεν υἴον, ἑπταετῆς παιδίον θελακτικώτατον.

— Φέρε με τὸν υἴόν σου, εἶπεν ὁ Χεδιβὸς εἰς τὸν πατέρα, θέλω νὰ τὸν καμαρώσω.